

அரசியல் சிற்தனை

நூல்வரிசை - 12

மலையக மக்களின் அடையாளம்

எது?

சி.இ.ஐ.நிலைப்பாடு

வெளியீடு

சமூகவிஞ்ஞான ஆய்வு மையம்

முன்னுரை

சமூக விஞ்ஞான ஆய்வு மையம் மாதந்தோறும் வெளியிடும் அரசியல் சிந்தனை நூல் வரிசையில் 12வது நூலாக சி.அ.யோதிலிங்கம் எழுதிய “மலையக மக்களின் அடையாளம் எது?” என்ற இச்சிறு நூல் வெளிவருகின்றது. மலையகம் பற்றி வெளிவருகின்ற இரண்டாவது நூல் இது வாகும். ஏற்கனவே அரசியல் சிந்தனை வரிசையில் ஐந்தாவது நூலாக “மோடியின் இலங்கைப் பயணமும் மலையகமும்” என்ற நூல் வெளிவந்திருந்தது. மலையக மக்கள் பற்றிய புரிதலை பல்பரிமான நோக்கில் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இந்நூல் மிகவும் உதவும் என நம்புகின்றோம்.

“மலையக மக்களின் அடையாளம் எது?” என்பது தொடர்பான வாதப்பிரதமிவாதங்கள் மலையக மக்கள் இலங்கையில் நிலைபெற்று வாழத்தொடங்கிய காலம் தொட்டே இருந்து வருகிறது. ஒரு சாரார் “இந்திய வம்சா வழித் தமிழர்கள்” என்ற அடையாளத்தைப் பேணவேண்டும் என்கின்றனர். இன்னோர் சாரார் மலையகத் தமிழர் என்ற அடையாளத்தைப் பேண வேண்டும் என்கின்றனர். இந்த வாதப்பிரதிவாதங்கள் இன்னமும் முடிவிற்கு வரவில்லை.

மலையக மக்கள் மீது நீண்ட காலமாகவே அக்கறையுடன் செயற்பட்டுவரும் இந்நூலாசிரியர் “மலையகத் தமிழர்” என்ற அடையாளத்தை வலியுறுத்தி தன் வாதங்களை முன்வைக்கின்றார். அவருடைய கருத்துக்கள் முடிந்த முடிவுகள் அல்ல. ஆய்வுத்துறையைப் பொறுத்தவரை முடிந்த முடிவுகள் என எதுவுமே இல்லை. எல்லாமே கலந்துரையாடல்களுக்கும் பரிசோதனைகளுக்கும் உரியவை. எனவே இச்சிறு நூலையும் கலந்துரையாடல்களுக்கும்

பரிசோதனைக்கும் உட்படுத்துமாறு மிகவும் தாழ்மையாக வேண்டுகிறோம்.

மலையக அரசியல், கட்சி அரசியலுக்குள்ளும், தொழிற்சங்க அரசியலுக்குள்ளும் சிக்கித்தவிக்கிறது. இதனை தேசிய இன அரசியல் என்ற தளத்திற்கு கொண்டு செல்ல வேண்டும். இதற்கு தேசிய இன நிலை நின்று மலையக மக்களின் விவகாரங்களைப் பார்க்கும் தளம் உருவாக வேண்டும். அதற்கான ஆய்வுகள், கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெற வேண்டும். கட்சி, தொழிற்சங்க, அரசியலுக்கப்பால் ஒரு மலையகத் தேசியத் தளத்தை உருவாக்காமல் இது விடயத்தில் முன்னோக்கி நகர முடியாது. தேசிய இன விவகாரங்களில் அக்கறையுள்ளவர்களையும் இணைத்துக் கொள்ள முடியாது.

தேசிய இன அரசியல் என்று வந்துவிட்டால் நிலம், மொழி, பொருளாதாரம், கலாச்சாரம், என்பவற்றைப் பாதுகாப்பது தொடர்பான செயற்பாடுகளை நோக்கித் தேசிய சக்திகள் நகர வேண்டும். அடையாளம் பற்றிய தெளிவான நிலைப்பாடு இல்லாமல் இச்செயற்பாடுகளை நோக்கி முன்னேற முடியாது.

எனவே இச்சிறு நூல் மலையக மக்களின் அடையாளம் பற்றிய விவகாரத்தில் பரந்துபட்ட உரையாடலுக்கு வழிசௌமக்கும் என நம்புகின்றோம். வாசகர்கள் ஏனைய நூல்களுக்கு தந்த ஆதரவு போல இதற்கும் தருமாறு தாழ்மையாக வேண்டுகின்றோம்.

நன்றி

சமூக விஞ்ஞான ஆய்வு மையம்,
28, செம்மணி வீதி,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

LD மலையக மக்களின் அடையாளம் எது? என்பது தொடர்பாக வாதப்பிரதிவாதங்கள் நீண்டகாலமாகவே இடம் பெற்று வருகின்றன. மலையக தமிழர்களா? இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களா? என்பதே அந்த வாதம். புதிய அரசியல் யாப்பு செயன் முறை ஆரம்பிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இந்த வாதங்கள் மீண்டும் களத்திற்கு வந்துள்ளது. ஒரு சாரார் குறிப்பாக இளைய தலை முறையினர் மலையக தமிழர்கள் என்றே அழைக்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறுகின்றனர். இன்னோர் சாரார் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் என அழைக்கப்படல் வேண்டும் என்கின்றனர்.

அரசியல் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் அமைப்புக்கள் என்ற வகையில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸும் அதன் மரபு வழி வந்தவர்களும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர் என அழைக்கப்படல் வேண்டும் என்பதில் பிடிவாதமாக உள்ளனர். ஆறுமுகம் தொண்டமான், முத்துலிங்கம், சதாசிவம், புத்திரசிகாமணி என்போர் இதற்குள் அடங்குவர் இவர்களைத் தவிர மலையக வம்சாவழி கல்வியாளர்கள் என்ற வகையில் பேராசிரியர் சந்திரசேகரம், பேராசிரியர் சின்னத் தம்பி, பேராசிரியர் தனராஜ், கலாநிதி சந்திரபோஸ், வாமதேவன் மூத்த ஊடகவியலாளர் தேவராஜ் போன்றோரும் இதனை ஆதரிக்கின்றனர். மலையகத்திற்கு வெளியே கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்டு இயங்கும் மனோகணசனும் இதனை ஆதரிக்கின்றார்.

இதற்கு மாறாக மலையக மக்கள் முன்னணி, புதிய பண்பாட்டு அமைப்பு, மலையக சமூக ஆய்வு மையம், மலையக சட்டத்தரணி கள் பேரவை போன்றன மலையத் தமிழர் என அடையாளப்படுத்தல்

வேண்டும் என வாதிடுகின்றன. புலமையாளர்கள் என்றவகையில் வோறன்ஸ், லெனின் மதிவாணம், சிவம்பிரபாகரன், பொன்பிரபாகரன், காதர், சாந்திகுமார், ஜோதிகுமார் போன்றோரும் இதனை ஆதரிக்கின்றனர். மலையக மக்கள் முன்னணி முன்னர் உத்தியோக பூர்வமாக இவ் அடையாளத்தை தூக்கிப்பிழித்தாலும் தற்போது அதன் செயளால்வர் வோறன்ஸைத் தவிர ஏனையோர் இக் கொள்கையிலிருந்து இறங்கியுள்ளனர் போலவே தெரிகின்றது. அமைச்சர் இராதாகிருஸ்னன் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்ரஸிலிருந்து வந்தவர் என்பதால் அவரிடம் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர் என அடையாளப்படுத்த வேண்டும் என்றே கருத்து உண்டு.

இக்கட்டுரையாளர் மலையகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், யாழ்ப்பாணமாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் ஆனாலும் மலையக மக்களுடனும், மலையக அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களுடனும், மலையகக் கல்வியாளர்களுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையவர். 1977 ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தினால் தென்னிலங்கையிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து அகதிகளாக மலையக வம்சாவழியினர் வன்னிக்கு வந்த போது “காந்தீயம்” நிறுவனம் அவர்களுக்கான நல்வாழ்வுத்திட்டங்களை உருவாக்கியது. அந்தத்திட்டம் ஒன்றுக்குப் பொறுப்பாக நின்று செயல்பட்டவர். இக் காரணங்களினாலும் அரசியல் ஆய்வுத் துறையைச் சேர்ந்தவர் அதுவும் ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களின் விடுதலையை சிறப்பு ஆய்வுத் துறையாக தேர்ந்தெடுத்தவர் என்பதினாலும் மலையக மக்களின் அடையாளப்பிரச்சினை தொடர்பாக சில கருத்துக்கள் முன்வக்கின்றார்.

இக்கருத்துக்கள் முடிந்த முடிவுகள் அல்ல தொடர் பரிசீலனைக்கும், கலந்துரையாடல்களுக்கும், விவாதங்களுக்கும் உரியவைகள். இந்த விவாதத்தைத் தொடர வேண்டும். அகநிலைசாராது புற நிலை நின்று விடயங்களைப்பார்க்க வேண்டும். கட்சி, குழு அரசியலுக்கப்பால் மலையக மக்களின் கூட்டிருப்புக்கும், கூட்டடையாளத்திற்கும், கூட்டுரிமைக்கும் எந்த அடையாளம் உகந்தது என்பதை இந்த விவாதங்களினாடாக கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என இக்கட்டுரையாளர் விரும்பு

கின்றார். மலையக வம்சாவழியினர் மட்டுமல்ல மலையக மக்கள் மீது அக்கறையுள்ள அனைவரும் இவ்விவாதத்தைத் தொடர வேண்டும்.

மலையக மக்கள் ஒரு அடைக்கப்பட்ட பிரதேசத்திற்குள் வாழ்வர்கள். செறிந்தும், சிதறியும் அவர்களது இருப்பு உள்ளது. நுவரெலியா, பதுளை, கண்டி, மாவட்டங்களில் செறிந்தும் ஏனைய மாவட்டங்களில் சிதறியும் வாழ்கின்றனர். நுவரெலியா மாவட்டமே மலையக மக்களின் அதிகாரத்தை மையப்படுத்தும் மாவட்டமாக உள்ளது. இரண்டாவது இடத்தில் பதுளை மாவட்டம் உள்ளது. கண்டி மாவட்டம் மூன்றாவது இடத்தில் உள்ளது. இம்மாவட்டங்களில் தான் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பதவிகளைப் பெறக்கூடிய நிலையில் மலையக மக்கள் உள்ளனர். மாத்தளை, இரத்தினபுரி, கேகாலை, மாத்தறை மாவட்டங்களில் ஜக்கியப்பட்டு நின்றால் மாகாண சபை உறுப்பினர் பதவிகளைப் பெறலாம். ஏனைய மாவட்டங்களில் உள்ளாராட்சி சபை உறுப்பினர்களை பெறுவதற்கே கடுமையாக உழைக்க வேண்டும். காவி, மாத்தறை மாவட்டங்களில் அடையாளங் களைப் பேணுவதே சிரமமாக உள்ளது. இந்நிலையில் அனைத்துப் பிரதேசங்களில் உள்ள மக்களையும் இணைத்துக்கொண்டு பயணிப் பதன் மூலமாகத்தான் அகர்த்தியான வலிமையை பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

மலையக மக்கள் சிறிய தேசிய இனமாக இருப்பதனால் தமது புற வலிமையையும் வளர்த்துக் கொள்ளுதல் அவசியம். இதன் மூலமே தங்களுடைய இருப்பை அவர்களால் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியும். மலையக மக்களைப் பொறுத்தவரை மலையகத்திலும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலும் வாழும் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர் மலையகத் தேசிய இனத்தின் அடிப்படைச் சக்திகளாவர். வடகிழிக்கில் வாழும் மலையகத் தமிழர்கள் தமிழ் தேசிய அடையாளத்திற்குள் வருவதே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பானதாக இருக்கும். வட கிழக்கு தமிழர்கள், தமிழகத் தமிழர்கள் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழக வம்சாவழித் தமிழர்கள் சிறந்த சேமிப்புச் சக்திகளாவர். அதே வேளை சிங்கள முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகள் உட்பட உலகெங்கும் வாழும்

முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகள் சிறந்த நட்பு சக்திகளாவர். இவர்களை அணிதிரட்டி மலையக மக்களின் புறவலிமையை வளர்த்துக் கொள்ள மலையக மக்கள் தவறக் கூடாது. இவர்களும் மலையக மக்கள் பற்றி, அவர்களது கூட்டிருப்பு, கூட்டுரிமை பற்றிய தங்களது வாய்களைத் திறக்க வேண்டும் இதனுடாக ஒரு கூட்டு வலிமையை மலையக மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஒடுக்கப்படும் ஒரு தேசிய இனம் என்ற வகையில் இந்தக் கூட்டுப் பொறுப்பிலிருந்து எவரும் விலகிவிட முடியாது.

இனி இந்த அடையாள நெருக்கடிக்கு வருவோம். மலையக மக்களுக்கான எந்தவொரு அடையாளமும் அவர்களது கூட்டிருப்பையும், கூட்டுரிமையையும் கூட்டளையாளத்தையும் பலப்படுத்த வேண்டும் அவர்களது எதிர்கால வாழ்வுக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் இந்த வகையில் இந்திய வம்சாவழித் தமிழர் என்ற அடையாளமா? அல்லது மலையகத் தமிழர் என்ற அடையாளமா? மேற்கூறியவற்றைப் பலப்படுத்த உதவும் என்ற வாதம் முன்னிலைக்கு வருகின்றது. இக்கட்டுரையாளர் மலையகத் தமிழர் என்ற அடையாளமே மேற்கூறியவற்றைப் பலப்படுத்த உதவும் எனக் கருதுகின்றார்.

இதற்கு முதலாவது காரணம் இலங்கையில் வசிக்கும் மக்களில் வேற்களைத் தவிர ஏனையவர்கள் அனைவரும் சிங்கள வர்கள் என்றாலும் சரி, இலங்கைத் தமிழர் என்றாலும் சரி, மூஸ்லீம் கள் என்றாலும் சரி அனைவரும் இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்களே. முலை இனத்தவர், ஆபிரிக்க இனத்தவர், மூஸ்லீம்களின் சிறு பிரிவினர் மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்காக இருக்கலாம். தமிழ் நாட்டிலிருந்து 18 மைல் தொலைவில் இலங்கை இருப்பதனால் இந்தக் குடிப் பெயர்வுக்கு வரலாறு முழுவதும் சாத்தியங்கள் அதிகம். இலங்கை சுதந்திரமடை வதற்கு முன்னர் பல நாற்றாண்டுகளாக இக் குடிப்பெயர்வு இடம் பெற்றிருக்கின்றது. சிங்கள மன்னர்களும் தமிழ் நாட்டின் அரசு குடும்பங்களுக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்திருக்கின்றது. அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெண்களை வரவழைத்து திருமணம்

செய்திருக்கின்றார்கள், சிங்கள மன்னர்களின் படைத்தளபதிகளாக தமிழ் நாட்டுத் தமிழர்கள் இருந்திருக்கின்றனர்.

இவர்களில் மலையக மக்கள் மட்டும் சற்றுத் தாமதமாக இலங்கைக்கு வந்தவர்கள். அவர்களை மட்டும் ஏன் இந்திய வம்சா வழியினர் என அழைக்க வேண்டும். இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்களை இந்திய வம்சாவழியினர் என்று அழைப்பதாயின் இந்திய வம்சாவளி சிங்களவர்கள், இந்திய வம்சாவழி இலங்கைத் தமிழர்கள், இந்திய வம்சாவழி முஸ்லீம்கள் எனப்பல இந்திய வம்சாவழியினர் இலங்கையில் இருப்பர்.

இரண்டாவது காரணம் மலையக மக்களில் எட்டாவது தலைமுறையினரே தற்போது வசிக்கின்றனர். இவர்களில் பெரும் பான்மையோருக்கு இந்தியாவுடன் எந்தவித தொடர்பும் கிடையாது. தமது வாழ்வில் இந்தியாவிற்கு செல்லாதவர்கள் கூட பலர் உள்ளனர். அவர்களது வாழ்வு முழுவதும் மலையகமும், இலங்கையும் சார்ந்ததே. அவர்கள் தமது வாழ்வாதாரங்களை மலையகத்தில் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றனர் அல்லது கொழும்பில் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றனர் அல்லது இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களது வாழ்வாதாரத்தை உயர்த்துவதில் இந்தியக்காரணி பெரியளவில் பங்களிப்புச் செலுத்தியதில்லை.

மூன்றாவது மலையகத்தை வளங்கொழிக்கும் பூமியாக மாற்றியவர்கள் மலையக மக்களே! மக்களே புக முடியாத காடுகளை தமது உதிர்த்தால் வளமாக்கியவர்கள் அவர்கள். தற்போதுள்ள தலை முறையினருக்கு மலையகம் தான் அவர்களது தாயகம். மலையக மக்களை இந்திய வம்சாவழியினர் என அடையாளப்படுத்தினால் மலையகத்தைத் தாயகம் என உரிமை கொள்ள முடியாது. ஒரு தாயகம் இல்லாத மக்களை தேசிய இனம் எனக் கூற முடியாது. சுயநிர்ணய உரிமைக் கோரிக்கையையும் முன்வைக்க முடியாது. மலையக மக்களை ஒடுக்குவர்களுக்கு இந்நிலமை மேலும் இலகுவாகிவிடும். இந்தியர்களுக்கு இங்கென்ன உரிமை? எனக் கூறி மலையக மக்களின்

உரிமைக் கோரிக்கைகளை இலகுவாகவே தட்டிக்கழித்துவிடுவர்.

நான்காவது இந்திய வம்சாவழியினர் என்ற அடையாளம் மலையக மக்களை உளவியல் ரீதியாகவே அந்த மண்ணிலிருந்து அந்நியப்படுத்தி விடுகின்றது. இந்த அந்நியத் தன்மை ஏற்கனவே நிலமற்று இருக்கும் அவர்களின் நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கிவிடும். நிலக் கோரிக்கையையும் பலவீனப்படுத்திவிடும். இது எங்களுடைய சொந்த மண் என நெஞ்சை நிமிர்த்தி அவர்களால் கூற முடியாத நிலை ஏற்படும். இலங்கைத்தேவில் வசிக்கும் ஏனைய தேசிய இனத்தவர்கள் இவர்களை அந்நியமாகப் பார்க்க முற்படுவர். குறிப்பாக மலையகம் சிங்கள மக்களினால் கூழப்பட்ட பிரதேசம் அவர்களுடனான உறவுகளிலும் நெருக்கடிகள் வரப்பார்க்கும். உங்களைப் போல நானும் இந்த மண்ணின் சொந்தக்காரன் என மலையக மக்களால் அடித்துக் கூற முடியாத நிலை ஏற்படும்.

ஐந்தாவது சிங்கள மக்கள் வரலாற்று ரீதியாகவே இந்தியாவை எதிரியாகப் பார்க்கின்றனர். பெருந்தேசியவாதம் மேற்குலக எதிர்ப்பு இந்திய எதிர்ப்பு என்பவற்றிலேயே கட்டியமுப்பப்பட்டது. சுதந்தி ரத்தின் பின் இந்தியா தனது பிராந்திய வல்லரசுக் களவினால் இலங்கை மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவே முற்படுகின்றது. இது இலங்கையின் சுயாதீனத் தன்மையை பலமுறை கேள்விக்குள்ளாக்கி இருக்கின்றது. மலையக மக்கள் தங்களை இந்திய வம்சாவழியினர் என அடையாளப்படுத்தினால் சிங்கள மக்கள் அவர்களையும் எதிரிகளாகப் பார்க்கவே முற்படுவர். ஏற்கனவே ஆரம்பகால ஜே.வி.பி இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதத்தின் ஒரு கருவியாகவே மலையக மக்களைப் பார்த்தது. சிங்கள மக்களினால் கூழப்பட்ட பிரதேசங்களில் மலையக மக்கள் வாழ்கின்றனர். இது அவர்களை நிறையவே பாதிக்கும்.

ஆறாவது மலையக மக்கள் இன்று ஏனைய தேசிய இனங்களுடன் இணைந்து “இலங்கையர்” என்ற பொது அடையாளத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளனர். மலையகத் தமிழராகவும் இலங்கையராகவும் வாழ்தல் என்ற நிலைமை நோக்கி நகர்ந்து

கொண்டிருக்கின்றனர். இலங்கையைத் தமது தாயகம் எனக்கூறுபவர்கள் தான் இலங்கையர் என்ற பொது அடையாளத்திற்குள் வரமுடியும். இந்திய வம்சாவழியினர் என்ற அடையாளம் இந்த முயற்சியையும் பலவீனப்படுத்திவிடும். மலையக மக்கள் ஏனைய தேசிய இனங்களுடன் இணைந்து உருவாக்க நினைக்கின்ற கூட்டும், சுயாட்சியும் என்ற கோட்பாட்டு அடிப்படையையும் இல்லாமல் செய்துவிடும்.

தற்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மலையகம் இலங்கைத் தீவிற்குள் இன்னோர் தீவு என்ற நிலை மாறி தேசிய நீரோட்டத்திற்குள் உள்வாங்கப்படுகின்றது மலையகப் பாடசாலைகளை இலங்கை அரசு பாடசாலைகளுடன் இணைத்தல் என்பதுடன் ஆரம்பமாகிய உள்வாங்குகை உள்ளுராட்சிக்கட்டமைப்புக்குள் உள்வாங்குகை, வீடு, நிலத்திட்டத்திற்குள் உள்வாங்குகை எனக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளர்ந்து வருகின்றது. இந்திய வம்சாவழியினர் என்ற அடையாளம் இந்த முயற்சிகளையும் பலவீனப்படுத்திவிடும்.

இந்த உள்வாங்குகையினை துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் “இலங்கை - இந்தியர் காங்கிரஸ் என்ற பெயர்” இலங்கைத்தொழிலாளர் காங்கிரஸ் என மாற்றப்பட்டது. இவர்கள் இந்திய வம்சாவழியினர் என அடையாளப்படுத்த விரும்பினால் “இலங்கை - இந்தியர் காங்கிரஸ் என்ற பெயரைத் தொடர்ச்சியாக பேணியிருக்கலாம். “மலேசியாவில் தற்போதும் இந்தியர் காங்கிரஸ்” என்ற பெயரில்தான் இந்தியர்களுக்கான பிரதான கட்சி செயற்படுகின்றது என ஒரு வாதம் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இந்த அடையாளம் மலேசியத் தமிழர்களுக்கு பொருத்தமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் மலையத் தமிழர்களுக்கு பொருத்தமானது எனக் கூற முடியாது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் இலங்கையில் உருவாகிய மலையக அமைப்புகள் எதுவும் தமது பெயரில் இந்திய வம்சாவழியினர் என்பதைச் சேர்க்கவில்லை. ஒரிரு விதிவிலக்குகள் இதற்கு இருக்கலாம்.

இந்திய அரசாங்கத்தைத் திருப்திப்படுத்த இந்த அடையாளம்

தேவை என்ற வாதமும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இந்த வாதம் தவறானது. இந்தியா என்றைக்குமே மலையக மக்களுக்கு சார்பாக நடந்ததில்லை. பிரஜாவுரிமைச்சட்டத்தையும், வாக்குரிமைச் சட்டத்தையும் இந்தியா நினைத்திருந்தால் தடுத்திருக்க முடியும். சிறிமா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தைத் தவிர்த்திருக்க முடியும். சிறிமா- சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தினால் மலையக மக்கள் மோசமாக பாதிக் கப்பட்டனர். அவர்களின் இருப்பு பலவீணப்படுத்தப்பட்டது. இதனை ஒரு வகை இன் ஆழிப்பு என்றே கூறலாம். இந்தியா தனது புவிசார் அரசியல் நலன்களுக்காக இவ் இனப்படுகொலையைச் செய்தது. இந்தியா விற்கு நாடு கடத்தப்பட்டவர்களையும் அங்கு இந்திய அரசு ஒழுங்காகக் கவனித்தது எனக் கூறமுடியாது. சமூகமாக வழந்த மக்கள் இந்தியாவில் சிதறிவிடப்பட்டனர்.

இங்கு இந்தியாவைத் எதிரியாக்க வேண்டும் எனக் கூறவர வில்லை. மலையக மக்களினை ஒரு கருவியாகப்பயன் படுத்தி தனது நலன்களை மட்டும் அடைந்து கொள்வதையே இங்கு கூற வேண்டியிருக்கின்றது. மலையக மக்களின் தாயகம், தேசியம், சுயநிர்ணயம் என்பவற்றை இந்தியா அங்கீகரித்தால் இந்தியாவை திருப்திப்படுத்துவது பற்றி யோசிக்கலாம். அதில் கூட சுயத்தை இழக்கும் நிலைக்குச் செல்லக் கூடாது. எனவே மலையக மக்களின் கூட்டுரப்புக்கும், கூட்டுரிமைக்கும் மலையக தமிழர் என்ற அடையாளமே பொருத்தமானது என்பது இக்கட்டுரையாளரின் வாதம்.

முன்னர் கூறியது போல இந்த வாதங்களும், பரிசீலனை களும் தொடரும் போதுதான் சரியான அடையாளத்தைக் கண்டறியக் கூடியதாக இருக்கும்.

வாதங்கள் தொடரட்டும் மாவோ கூறியது போல இது விடயத்தில் நூறு பூக்கள் மலரட்டும்.

தூரை வெளிவந்த நூல்கள்

- நல்வினைக்க பொறிமுறைகள் தொடர்பான கலந்தாலோசனைச் செயலணி யின் அறிக்கையும் தமிழ் மக்களும்
சி.அ.யோதிலிங்கம்
- இந்தியாவும் தமிழ்மக்களும்
சி.அ.யோதிலிங்கம்
- நினைவு கூர்தல் -2017
நிலாந்தன்
- “தமிழ் அரசியலின் இலக்கும் வழிவரைபடமும்”
சி.அ.யோதிலிங்கம்
- மோடியின் இலங்கைப் பயணமும் மலையகமும்
சி.அ.யோதிலிங்கம்
- இந்து சமுத்திரமும் சீனாவும்
கலாநிதி.கே.ரீ.கணேசலிங்கம்
- வட-கிழக்கு இணைப்பும் முஸ்லீம் மக்களும்
“சி.அ.யோதிலிங்கம்
- இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் சர்வதேச அனுபவங்கள்
சி.அ.யோதிலிங்கம்
- ஈழத் தமிழர் அரசியல் வரலாறு - 1883 தொடக்கம் 1968 வரை
(சுருக்கக் குறிப்புக்கள்) பாகம் - 01
சி.அ.யோதிலிங்கம்
- வடகொரியாவும் சர்வதேச அரசியலும்
கலாநிதி கே.ரீ.கணேசலிங்கம்
- “இலங்கை - இந்தியா ஒப்பந்தமும் தமிழ் மக்களும்”
சி.அ.யோதிலிங்கம்